

РЕШЕНИЕ

№ 17

гр. Пазарджик, 25.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Минка П. Трънджиева

Членове: Венцислав Ст. Маратилов
Димитър П. Бозаджиев

при участието на секретаря Лилия Г. Кирякова
като разгледа докладваното от Минка П. Трънджиева Въззивно гражданско дело № 20215200500800 по описа за 2021 година

Производството е по чл.258 от Граждански процесуален кодекс.

С решение на Районен съд П. , постановено по гр.д.№ 1663 по описа на съда за 2019 година е осъдено дружеството „Б.“ АД- гр. П., с ЕИК 112029879, със седалище и адрес на управление на дейността в гр.П., ул.П.Р." № 39, със законен представител А.Ж.И., да заплати на С. Х. С., с ЕГН *****, от гр. П., ул."А.К." № 33, сумата от **32 000.00** лева/ тридесет и две хиляди лева/, представляваща обезщетение за претърпените неимуществени вреди в резултат на трудова злополука от 20.03.2017 г., при която е настъпила смъртта на М. С. С., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 20.03.2017 г. до окончателното плащане, като е отхвърлен предявения иск в останалата му част - над присъдения размер от 32 000 лева до претендирания размер от 150 000.00 лв., като неоснователен.

Осъдено е дружеството „Б.“ АД- гр. П., с ЕИК 112029879, със седалище и адрес на управление на дейността в гр.П., ул.П.Р." № 39, със законен представител А.Ж.И., да заплати на С. Х. С., с ЕГН *****, и Х. С. С., ЕГН ***** от гр. П. ул."А.К." № 33, като наследници и встъпили в правата на С.М. С.а, , сумата от **32 000.00** лева/ тридесет и две хиляди лева/,

представляваща обезщетение за претърпените неимуществени вреди в резултат на трудова злополука от 20.03.2017г., при която е настъпила смъртта на М. С. С., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 20.03.2017г. до окончателното плащане, като е отхвърлен предявения иск в останалата му част - над присъдения размер от 32 000 лева до претендирания размер от 150 000.00 лв., като неоснователен.

Осъдено е дружеството „Б.“ АД- гр. П., с ЕИК 112029879, със седалище и адрес на управление на дейността в гр.П., ул.П.Р." № 39, със законен представител А.Ж.И. , да заплати на **А.. АЛ. АТ.**, с ЕГН 8*****, от гр. П., ул."А.К." № 33, сумата от **12 000.00** лева/ дванадесет хиляди лева/, представляваща обезщетение за претърпените неимуществени вреди в резултат на трудова злополука от 20.03.2017г., при която е настъпила смъртта на М. С. С., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 20.03.2017г до окончателното плащане, като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск в останалата му част - над присъдения размер от 12 000 лева до претендирания размер от 150 000.00 лв., като неоснователен.

Осъдено е дружеството „Б.“ АД- гр. П., с ЕИК 112029879, със седалище и адрес на управление на дейността в гр.П., ул.П.Р." № 39, със законен представител А.Ж.И., да заплати на **Х. С. С.**, ЕГН ***** от гр. П., ул."А.К." № 33, сумата от **12 000.00** лева/ дванадесет хиляди лева /, представляваща обезщетение за претърпените неимуществени вреди в резултат на трудова злополука от 20.03.2017г., при която е настъпила смъртта на М. С. С., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 20.03.2017г до окончателното плащане, като е отхвърлен предявения иск в останалата му част - над присъдения размер от 12 000 лева до претендирания размер от 30 000.00 лв., като неоснователен.

Присъдени са разноски , с оглед изхода на спора.

В срок така постановеното решение е обжалвано от ищците в отхвърлителните му части. Считат, че в тези части решението противоречи на материалния закон - чл.127 ал.1 т.4 от КТ, относно задължението за връчване на длъжностната характеристика от работодателят на работника С., на чл.52 от ЗЗД, който неправилно е приложен, относно тълкуване на критериите за справедливост при определяне размера на неимуществените вреди, както и на чл.201 ал.2 от КТ, който няма основание да се прилага.

При постановяване на решението били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, изразяващи се в превратно тълкуване на събраните

доказателства и избирателното им интерпретиране, което се е отразило на формирането на вътрешното убеждение на съда, от една страна, а от друга довело и до посоченото нарушение на материалния закон.

Липсвали мотиви по всички наведени възражения и съображения, както в исковата молба, така и в писмените бележки, а някои доказателства не били анализирани въобще, макар, че са релевантни за изготвянето на решението.

Решението било необосновано, тъй като приетите за установени обстоятелства не се подкрепяли от събраните доказателства.

По делото нямало спор, че починалият М. С. С. е работил в „Б.”АД - гр. П., на основание трудов договор № 76/31.03.2015 год., на длъжността „заварчик“, с НКПД 72121001.

При започване на дейността му в ответното дружество, след подписването на трудовия договор, не му била връчвана и той не бил подписвал, както длъжностната характеристика, от която да му стане ясно в какво се изразяват правата и задълженията му по трудовото правоотношение, така и декларацията от 1.04.2015 год. за запознаване с посочените в нея обстоятелства - правила.

С оглед заключението на двете графични експертизи, счита ,че следва да се приеме за установено, че С. не е подписвал процесната декларация от 1.04.2015 год., поради което той не е бил запознат и със съдържанието ѝ. В декларацията не било посочено конкретно, че той е бил запознат и със съдържанието на Правилника за вътрешния трудов ред, а били посочени априори правилници, процедури, инструкции и т.н.

Установено било, че посочените документи не са истински, тъй като не са подписани от пострадалият С., а в длъжностната характеристика не е изписал той ръкописно трите си имена, като едното от тях дори е сгрешено.

Съдът неправилно не ги кредитирал, като приел, че те са без значение, тъй като пострадалият С. бил запознат, както с длъжностната характеристика, така и с правилата, посочени в декларацията от 1.04.2015 год., което било видно от отразено в трудовия му договор .Именно поради това счита, че съдът направил превратно тълкуване на процесуалната стойност на посочените документи, като елиминирал тяхната процесуална доказателствена стойност. И трите документа - трудов договор, в частта, че е започнал работа на 1.04.2015 год. и е бил запознат с посочените правилници, декларацията от 1.04.2015 год. и длъжностната характеристика от 1.04.2017 год. са подписани на посочената дата - 1.04.2015 год. За два от тях - декларацията и длъжностната характеристика се установи от експертите, че са неистински и не са били подписани от С..

Считат и молят да бъде прието, че С. не е подписал и в трудовия договор, последния абзац, че е бил запознат с длъжностната характеристика и

посочените правилници, а това се дължи на евентуално антидатиране

Подписа в трудовия договор за абстрактното запознаване с посочените в него документи не можело да елиминира необходимостта от подписването на самата длъжностна характеристика, със съответното съдържание на права и задължения, както и подписването на прилежащ документ за запознаване с правилниците

По превратен начин съдът тълкувал разпоредбата на чл.127 ал.1 т.4 от КТ относно задължението на работодателя за връчване на екземпляр от длъжностна характеристика на С., както и отбелязване датата на връчването. За да „освободи“ работодателят от това задължение, съдът се е обосновал, че не връчването на длъжностната характеристика не се отразявало по никакъв начин на съдържанието на трудовото правоотношение, както и, че работодателят не можел да възложи несвойствени задължения с длъжностната характеристика на работника. Позовал се на съдебна практика, която според жалбоподателите била неотнositима към спора.

Законодателят посочил, че такова изключение, за невръчване на екземпляр от длъжностната характеристика, е допустимо само при условията на чл.114а ал.6 от КТ при сключване на трудови договори за краткотрайна селскостопанска работа. Като изключение то се прилага, когато изрично е предвидено в КТ, а не според превратното тълкуването на съда. С това съдът е допуснал и поредното нарушение на материалния закон - КТ.

Дружеството, в което работил М. С. било част от химическата промишленост.

При започване на работния ден на М. С. не бил извършен задължителният ежедневен инструктаж, съгласно разпоредбата на чл.15 ал.1 и 3 от Наредба № РД-07-2 от 16.12.2009 год. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, при работа с опасни химически вещества и препарати.

Необосновано първоинстанционният съд възприел възражението, направено от ответната страна, в отговора на исковата молба, че това не е необходимо, тъй като не влизало в длъжностната характеристика на заварчик. От показанията на разпитаните свидетели се установило, че дори и като заварчик М. С., в изпълнение на трудовата си функция е извършвал дейности в химическото хале, където се намира процесният дестилатор и където са работи с опасни за живота и здравето газове. Именно с оглед на това, както М. С., така и другите работници от това хале е следвало да се инструктират ежедневно съгласно чл.15 от посочената Наредба. От показанията на свидетелите не се установило, дори и на работниците от химическото хале да е извършван ежедневен инструктаж.

Неправилно съдът приел, че е извършен релевантен тримесечен инструктаж, с оглед представената извадка от Книгата за инструктаж по

безопасност и здраве при работа, започната на 8.04.2013 год., и в частност за проведения инструктаж на 17.01.2017 год. В тази насока съдът не отчетел самото оформяне на книгата за инструктаж, с оглед на темите.

Не били представени доказателства, че посочените инструктажи са обхващали и безопасност при работа с опасни газове и токсични вещества, както и какви лични предпазни средства се използват при различните видове опасности, особено в химическото хале. Не се установявало С. да е бил инструктиран за безопасност при работа и в средата на химическото хале, която работа е свързана с работата в халето, в което е работил, тъй като те са извършвали необходимия ремонт в химическото хале при необходимост, с оглед показанията на свидетелите.

Вредоносния резултат не бил настъпил в резултат на работа с или само в съдове и линии под налягане, а е настъпил в резултат на наличие на животоопасен газ в съда, който в момента не е бил под налягане. Ако нямало наличие на опасен за живота и здравето на С. и другия работник газ, то вменените други нарушения - липса на въже, колан, стълба и други нямало да доведат до настъпването на вредоносния резултат. Съдът не отчетел именно липсата на инструктаж относно обстоятелството, което е в причинна връзка с вредоносния резултат - работа при наличие на опасни за живота и здравето газове, а не другите правно ирелевантни нарушения, които са вменени.

Необосновано съдът не отчетел, че ответната страна не представила доказателства, че на пострадалия, както и на останалите работници, не са били предоставени индивидуални лични предпазни средства, както с оглед на работата на М. С., като заварчик, така и с оглед на евентуална работа в химическото хале. В тази насока съдът отчетел, че пострадалия С. не бил ползвал предпазни средства и поради това е допринесъл за увреждането му, без да съобрази, че това се дължи на нарушение на работодателят, който не му ги е предоставил. Съдът отчетел, че на ответната страна е било издадено наказателно постановление, че не е предоставен на С. предпазен колан, но го е вменил във вина на пострадалия. Това се отнасяло и за предпазните маски за лицето.

Считат, че М. С. не е нарушил разпоредбата начл.28 ал. 1 от Правилника за вътрешния трудов ред, както приел първоинстанционния съд, тъй като ответната страна не доказала, че той е запознат с посочения правилник или, че му е предоставена възможност да се запознае. Не били представени доказателства, и, че този Правилник е в сила по време на злополуката.

Причината за настъпилата смърт на двамата пострадали- В. и С. била липсата на кислород в дестилатор - реактор позиция №24, поради което са се задушили от изпълнения с азот съд, което е довело до остро настъпилата асфикция.

Неправилно съдът възприел възражението на процесуалните представители по отношение приложените разпоредбата на чл.201 ал.2 от КТ, а именно, че М. С. бил проявил груба небрежност довела до фаталния

резултат, тъй като бил слязъл в реактора без знанието и разрешението на ръководителите му и без да е планиран ремонт на реактора, като това направил самоволно, без предпазни средства и стълба, което било основание за възприемане на съпричиняване от него на резултата, а с това и намаляване на размера на претенцията на доверителите ми.

Независимо, че визираните в отговора нарушения на разпоредбите на КТ, които бил допуснал М. С. са общи, те не били доказани и не се намирали в пряка причинна връзка с вредоносния резултат и били възприети от съда схематично и безкритично.

От показанията на разпитаните свидетели, представени и доведени от ответната страна, не се установило М. да е бил инструктиран същия ден за безопасност на труда. Неправилно съдът приел, че не е необходим такъв инструктаж съгласно чл.15 от Наредбата.

По време на разследване на трудовата злополука от органите на ТП на НОИ - Пазарджик, дружеството нямало доводи, че М. С. и др. пострадал са били предприели действия по отстраняване на повредата самоволно, без знанието и разрешението на ръководителите на двата отдела.

Никъде в декларацията не било посочено, че извършеното от С. е „самоволно действие“, като изключение от нормалните действия, а е посочено само отклонението на материалния фактор, което не означава „самоволно действие“..

Съдът необосновано и превратно приел в мотивите си, че от приетата Декларация за трудова злополука, се установявало, че мястото на злополуката е „случайно“ за пострадалия, макар, че такава квалификация в Декларацията липсва.

Ответникът не установил, че е изпълнил задължението си да предостави на работниците си лични предпазни средства, отговарящи на изискванията. Установено било ,чрез експертиза, че предоставените на работещите там, в частност, ползваната от М. С., предпазна маска не отговаря на изискванията за безопасност.

Не била налице груба небрежност от страна на пострадалия.

Неправилно съдът приел , че е проявена груба небрежност, само въз основа на предположения, вменени от становището на ответната страна в изготвения отговор на исковата молба, както и в писмените им бележки. Не всяко нарушение на правилата за безопасност на труда представлявало груба небрежност. Обикновената небрежност не била основание за приложение на разпоредбата на чл.201 ал.2 от КТ, в който смисъл била и последователната съдебна практика.

Отделно от това ,след като работодателят допуска постоянна практика на нарушаване правилата за безопасна работа и не осигурява всичко необходимо за нея, в т.ч. съоръжения и инструменти, не може да се приеме

допусната груба небрежност, ако работниците или служителите действат в интерес на .

Такива по естеството си били действията на пострадалия.

От приетата съдебно техническа експертиза не се установявала точната причина за настъпване на трудовата злополука/не на смъртта/, както и действия на М. С., които да сочат на самоувреждане или на груба небрежност.

За да настъпи трудовата злополука М. С. бил извършил случайно деянието, тъй като не е бил длъжен или не е могъл да предвиди настъпването на общественоопасните последици- смъртта му, при конкретната ситуация/чл.15 НК/ или алтернативно, че е бил в грешка относно обстоятелствата, довели до смъртта му, поради незнанието на тези обстоятелства, с оглед недоказване на конкретен инструктаж в тази насока/чл.14 ал.1 и 2 от НК/. Алтернативно, ако се приеме, че има известна непредпазливост в действията на С., то те са във формата на обикновена такава, а не на груба небрежност.

Съдът не приложил правилно нормата на чл.52 от ЗЗД, относно критериите за справедливост при определяне размера на неимуществените вреди, като не съобразил и константната практика на ВС и ВКС в тази насока. За да обоснове занижения основен размер, преди да бъде приложена редукцията по чл.201 ал.2 от КТ, съдът не се е позовал на всички факти от показанията на свидетелите, релевантни за размера на неимуществените вреди, а се е позовал само на малка част от тях. Именно поради това, определените първоначални размери от 80 000 лв. и 30 000 лв. били явно несправедливи, с оглед принципите на справедливост и задължителните указания в посочените, но не приложени по отношение на събраните доказателства постановления и тълкувателни решение.

Определения размер на съпричиняване от 60 % от една страна бил абсолютно незаконосъобразен, с оглед липсата на груба небрежност допусната от пострадалия С.,

Ако нямало необходимост от незабавен, своевременен ремонт, то нямало двама различни работници, в два последователни работни дни до ходят до халето, където работи пострадалия С., за да го търсят за ремонтиране на повредата, дори и при липсата на изготвен план за ремонт .

Молят решението да бъде отменено в отхвърлителните части и исковете уважени в пълен размер, като съответно бъдат присъдени и всички разноски.

В постъпилите в дадения от съда срок писмени бележки са развити също тези доводи ,като още се поддържа ,че работодателят е бил наясно с порочната практика да се предприемат действия по инициатива на работниците , но не е положил необходимите усилия и контрол ,за да бъдат спазени мерките за безопасност на труда.

В срок е постъпил писмен отговор от ответника по исковете.

Считат постановеното решение за законосъобразно, валидно, допустимо

и правилно в обжалваната му част и молят жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна.

В решението си първоинстанционният съд достига до извода, че макар и подписът под длъжностната характеристика да не е на починалия М. С., то последният е декларирал, че е запознат с длъжностната характеристика при подписването на трудовия си договор, което е безспорно по делото. В закона не се съдържа задължение служителите да се подписват на предоставените длъжностни характеристики. Работодателят е длъжен единствено да запознае служителите с тях, което е удостоверено с подписа на служителя върху декларацията, инкорпорирана в трудовия му договор.

Доколкото пострадалият бил служител на дружеството за период от две години, в рамките на които са му провеждани множество инструктажи по безопасност, обучения, както и като се има предвид, че е участвал в ремонтни дейности многократно, не може да се приеме за обосновано твърдение, че служителят не е бил запознат с правилата за безопасност, правилата за организация на работа в предприятието, както и правилата за провеждане на ремонт.

Изводът на съда, че пострадалият е бил запознат със своите задължения, с йерархията в рамките на персонала, известни са му били процедурите в предприятието, последният е участвал в ежедневни двукратни оперативни, в които са се възлагали задачи от ръководството, бил обоснован.

Процесуално недопустимо било възражението, което се прави за първи път с въззивната жалба, а именно, че подписът при декларирането в последния абзац на трудовия договор, че служителят е запознат с длъжностната си характеристика, не е положен от С.. Автентичността на този документ в рамките на първоинстанционното производство нито при представянето му (с исковата молба), нито в друг момент в рамките на съдебното следствие пред първа инстанция не била оспорена.

Не било установено работодателят да има задължение да извършва ежедневен инструктаж .

Съгласно чл. 15, ал. 1 от Наредба № РД-07-2/16.12.2009 г. за условията и реда за извършване на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ежедневен инструктаж се провежда на работещи, пряко заети в дейности с висок производствен риск, включително: в подземни, минни и геологопроучвателни обекти; в кариери; в добива на нефт и газ; в превозите в железопътния транспорт; в производството и употребата на взривни материали; в международните автомобилни превози; в автомобилните превози на опасни товари по шосе; при работа с опасни химически вещества и препарати; при строителни и монтажни работи. Пострадалият бил назначен на длъжност „Заварчик“, която съгласно Изготвената Карта за оценка на риска, изготвена от СТМ към „Б.“ АД включва дейности от I степен на риск (незначителен) или II степен на риск

(приемлив). Видно от изготвената оценка, длъжността на пострадалия не е включвала дейности със степен на висок риск, поради което и провеждането на ежедневен инструктаж не е задължително.

На пострадалия били провеждани периодични инструктажи, които са включвали и темите „Работа със съдове и линии под налягане“ и „Работа с агресивни среди“.

Безспорно било установено, че действията по ремонт на реактора са извършени без знанието и нареждането на ръководството, поради което и не са извършени и съответните действия по подготовка за извършването на ремонт - не е обезопасено съоръжението, не са поставени съответните маркировки, както и не са осигурени надлежните лични предпазни средства.

Тези нарушения се дължали само и единствено на незнанието от страна на ръководството относно предприетите действия от страна на пострадалия.

Съдържанието на декларацията за настъпилата трудова злополука било ирелевантно, доколкото тя има единствено уведомителен характер и компетентният орган е длъжен да проведе цялостно разследване и да провери всички факти и обстоятелства около настъпилата злополука независимо от декларираното от работодателя.

НОИ изследвал единствено характера на злополуката. Компетентният орган е длъжен единствено да констатира дали е налице трудова злополука и няма задължение, съответно и компетенция, да проверява дали е налице съпричиняване от страна на работника и в каква степен. Това може да бъде установено единствено и само от съд в рамките на гражданския процес.

Неправилно се подържало във въззивната жалба, че институтът на грубата небрежност в гражданското право се припокрива с дефиницията за престъпна самонадеяност в наказателното право и процес. Подобен паралел се отрича изцяло в правната доктрина и съдебната практика.

За да е налице „груба небрежност“ следва да не е „положена онази грижа, която и най-небрежният би положил“..

Безспорно било установено в рамките на първоинстанционното производство, че работа по ремонт на процесното съоръжение не е възлагана от ръководството. Предприемането на действия в тази посока е извършено по инициатива на служителите и най-вече на пострадалия, който самостоятелно решава да влезе в съоръжението без правилните предпазни средства и без да е уведомил своя пряк ръководител.

При тези данни правилно съдът приел, че е налице проявена груба небрежност. Не само, че служителят предприема работа, която е извън обхвата на неговите задължения, не само не предприема никакви действия за осигуряване на собствената си безопасност и здраве, но дори и не се допитва или поне уведомява ръководството дали следва въпросната работа да бъде извършена.

Извършването на ремонта на съоръжението не е било спешно и не се е налагало в процесния ден. По тази причина ръководството е преценило, че ремонтът ще бъде извършен по-нататък, когато могат да се вземат всички мерки за безопасност и да се ангажира времето и вниманието на ръководството.

Не било налице и случайно деяние.

Това, че служителят е действал в интерес на работодателя, не означавало, че отговорността не следва да бъде намалена, когато служителят е действал при условията на груба небрежност. Във всеки случай на трудова злополука служителят е действал в интерес на работодателя, независимо дали е по изрично нареждане или не. В противен случай няма да е налице трудова злополука.

Съдът съобразил всички относими факти при приложението на чл. 52 от ЗЗД, поради което не било налице нарушение от първоинстанционния съд в обжалваната част.

С действията си С. допринесъл за настъпването на вредоносния резултат. Пострадалият е осъзнавал, че започва да извършва дейности по ремонт без възлагане от прекия ръководител, без дори същият да е уведомен, в грубо нарушение на установените правила и процедури на предприятието. Също така пострадалият е осъзнавал че реактор-дестилаторът е изпълнен с азот. Той не само че е могъл да предвиди, но и е осъзнавал опасността, тъй като слиза в реактора непосредствено след обдухването му с азот, без да са спазени процедурите по замерване и оценка на въздуха, и въпреки това е поел самонадеяно риска, като слиза в реактора единствено със защитно средство - маска. Това субективно отношение на пострадалия не може да се квалифицира като лично невнимание, не проявена съобразителност или бдителност - напротив същото представлява груба небрежност, тъй като пострадалият, нарушавайки правилата за безопасност е действал със съзнание за настъпване на вредоносните последици и самонадеяност, че същите ще бъдат предотвратени и избегнати. Той не само че е могъл да предвиди, но и е осъзнавал опасността, тъй като слиза в реактора непосредствено след обдухването му с азот със защитно средство - маска, без да са спазени процедурите по замерване и оценка на въздуха, и въпреки това е поел самонадеяно риска, като се е надявал да предотврати и избегне евентуално възможните неблагоприятни последици за здравето и живота си . Това субективно отношение на пострадалия представлявало груба небрежност, тъй като пострадалият, нарушавайки правилата за безопасност е действал със съзнание за настъпване на вредоносните последици и самонадеяност, че работата е елементарна и ще бъде извършена бързо.

Молят решението в обжалваните части да бъде потвърдено като претендират разноски.

Постъпила е и насрещна жалба от „Б.“ АД.

Решението е обжалвано в частта, в която е определен размер на степен на съпричиняване от 60 %, размер на обезщетения по справедливост и съответно е определен и крайният размер на присъдените обезщетения.

Считат, че е налице съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия поради проявена груба небрежност, като отговорността на „Б.“ АД, в качеството му на работодател към момента на злополуката, следва да бъде намалена при условията на 80 % съпричиняване на основание чл. 201, ал. 2 от КТ.

Служителят е бил запознат с длъжностната си характеристика при постъпването си на работа както и с Правилника за вътрешния трудов ред, Правилника за заплащане на труда, Правилника за трудово представяне и Системите по управление на качеството и околна среда.

На служителите в „Б.“ АД се провеждали както начален, така и периодичен инструктаж и такъв е провеждан на пострадалия С., което е видно от Книгата за проведените инструктажи на „Б.“ АД. Провежданите периодични инструктажи са включвали и темите „Работа със съдове и линии под налягане“ и „Работа с агресивни среди“.

На 23.07.2015 г. пострадалият С. преминал обучение на тема „Работа в ограничени пространства“, което включва „Опасности при работа в ограничени пространства“, „Предприемане на ефективни мерки за осигуряване на безопасност при работа в ограничени пространства“, „Основни правила при работа в ограничени пространства“ и „Разработване на практически задачи“. Това обучение покривало изискванията за работа в ограничени пространства, каквото е реактор-дестилатор № 24.

В дружеството била одобрена и внедрена Оперативна процедура „Текущ ремонт на реактор“, според която ремонт се извършвал при наличие на определени обстоятелства.

За целите на ремонта не било необходимо влизането на служителите в самия реактор-дестилатор № 24. Разбъркващият механизъм е можело да бъде демонтиран и изваден от реактора с верижна макара, каквато се е намирала в предприятието за такива случаи, и ремонтът е щял да се осъществи извън реактора, както било установено и от приетата тройна съдебно-техническа експертиза. Според правилата на предприятието се предвиждало насрочване на дата за ремонта, обезопасяване на съоръжението, съставяне на протокол за предаването на съоръжението за ремонт. Ако ремонтът не е възможен извън съоръжението, то преди да се пристъпи към навлизане в съоръжението се прави замерване и оценка на средата, в това число и качеството на въздуха. Тези действия не са предприети, защото ремонтът въобще не е бил планиран за провеждане на процесната дата.

Действията на М. С. преди злополуката, представлявали грубо нарушение на трудовата дисциплина, правилата за безопасност на труда, както и на специалните правила в процеса на работа в ограничени

пространства, за които пострадалият е бил надлежно инструктиран и обучаван за изпълнение на трудовите си задължения.

Съгласно Правилника за вътрешен трудов ред (чл. 28, ал. 1) при изпълнение на възложената работа за страните по трудовия договор възникнали следните основни задължения: “Да не предприемат по своя инициатива работа, която не им е възложена от ръководителя, с изключение на случаите, когато става въпрос за предотвратяване на злополука и/или авария, и то само ако не е застрашен човешки живот и здраве; Да са убедени, че с действията си няма да застрашат собствения си или на друг живот и здраве ;Да са убедени, че е извършена проверка за отсъствие на вредности и работното място е обезопасено; Да съгласуват работата с останалите работещи по установения ред, както и да им оказват помощ в съответствие с указанията на работодателя;

Да информират своевременно преките си ръководители за възникналите проблеми, да търсят и предлагат начини за решаването им.“

Въпреки, че е запознат със създадените правила за безопасност при работа в „Б.“ АД, както и предвид стажа на пострадалия в предприятието и натрупания професионален опит, М. С. предприема по своя инициатива работа, която не му е възложена от ръководителя. Служителят не уведомява ръководството, не съгласува своите действия с него, не предприема адекватни мерки за безопасност за себе си и околните и не се съобразява с минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд.

С. е бил наясно както с рисковете, така и с начините за тяхното предотвратяване, когато предприема действия за поправка на реактор-дестилатор № 24. В конкретния случай пострадалият М. С. е проявил самоинициатива, която е проява на грубо нарушение на трудовата дисциплина и която е в пряка причинно-следствена връзка с настъпилия вредоносен резултат.

Налице било negliжиране от страна на служителя на опасностите и рисковете от предприемане на тези ремонтни дейности по причина, че се касае за сравнително проста манипулация, каквато е завИ.ето на изпаднал болт на съоръжението. Не са преценени правилно рисковете, не са предприети правилни действия по обезопасяване. Видно от последователността на действията на пострадалия поради negliжирането на рисковете от обдухването на съоръжението с азот, не са предприети адекватни мерки за собствена защита, макар С. да е запознат, че с влизането в ограничено пространство има риск от задушаване поради липсата на вентилация и херметически плътното затваряне на подобни съоръжение, работещи под налягане.

Пострадалият е осъзнавал, че започва да извършва дейности по ремонт без възлагане от прекия ръководител, без дори същият да е уведомен, в грубо нарушение на установените правила и процедури на предприятието. Също така пострадалият е осъзнавал че реактор-дестилаторът е изпълнен с азот в

резултат на подсушаването му, за което сам е помолил А. В.. Той не само че е могъл да предвиди, но и е осъзнавал опасността, тъй като слиза в реактора непосредствено след обдухването му с азот със защитно средство - маска (макар и неподходящо и недостатъчно за конкретния случай), без да са спазени процедурите по замерване и оценка на въздуха, и въпреки това е поел самонадеяно риска, като се е надявал да предотврати и избегне евентуално възможните неблагоприятни последици за здравето и живота си. Работникът не е положил грижата, която и най-небрежният би положил в подобна ситуация.

Доколкото работодателят не е знаел, то той не е имал възможност нито да се противопостави, нито да предприеме мерки или да реагира по какъвто и да било начин. Всички установени в рамките на първоинстанционното производство нарушения по ЗЗБУТ се дължат единствено на този факт. Няма как да се осигурят необходимите замервания на средата и да се предоставят съответни адекватни лични предпазни средства, след като въобще не знае, че се извършват такива действия.

По делото с отговора на исковата молба били представени документи от извършени ремонтни дейности в предприятието, в които пострадалият е взел участие. От тях било видно, че те са извършени по изрична заповед на ръководството при предварително изготвен план за провеждането им, с ясно посочване на екипите. Задължително се прави предварително замерване на рисковите фактори и след проверка по спазване изискванията за здраве и безопасност при работа, в които задължително участва специалист по здравословни и безопасни условия на труд в предприятието.

Молят първоинстанционното решение да бъде отменено в обжалваните части ,като бъде прието ,че съпричиняването от страна на пострадалия е в размер на 80% и съответно да бъде определен размера на обезщетението по справедливост.

Претендират разноски.

Постъпил е писмен отговор на тази въззивна жалба.

Ответниците намират жалбата за неоснователна.

Изложени са доводи , идентични с тези , изложени във въззивната жалба на ищите против отхвърлителните части на решението.

Поддържа се, че пострадалият С. не е бил запознат с длъжностната си характеристика при постъпването си на работа, както и с Правилника за вътрешния трудов ред, Правилника за заплащане на труда, Правилника за трудово представяне и Системите по управление на качеството и околна среда, както и не му е провеждан начален, така и периодичен инструктаж При започване на работа не му била връчвана и той не е подписвал както длъжностната характеристика, от която да му стане ясно в какво се изразяват правата и задълженията му по трудовото правоотношение, така и декларацията от 1.04.2015 год. за запознаване с посочените в нея

обстоятелства - правила.

Молят да бъде прието от съда, че С. не е подписал и в трудовия договор, последния абзац, че е бил запознат с длъжностната характеристика и посочените правилници, а това се дължи на евентуално антидатиране. Ако е подписвал допълнението към трудовия договор на 1.04.2015 год., то е нямало пречка да подпише и другите два документа. От там следва и извода, че след като не е подписал длъжностната характеристика и декларацията на 1.04., то не би следвало да е подписвал за тези обстоятелства и трудовия договор в тази част.

По превратен начин съдът е тълкувал разпоредбата на чл.127 ал.1 т.4 от КТ. Не се доказало, че пострадалият е осъзнавал, че започва да извършва дейности по ремонт без възлагане от прекия ръководител, без дори същият да е уведомен, в грубо нарушение на установените правила и процедури на предприятието. Не се доказало също, че пострадалият е осъзнавал че реактор-дестилаторът е изпълнен с азот в резултат на подсушаването му, за което сам е помолил А. В.. Той не само че е могъл да предвиди, но не е и осъзнавал опасността, тъй като слиза в реактора непосредствено след обдухването му с азот, тъй като е бил със защитно средство - маска (макар и неподходящо и недостатъчно за конкретния случай).

Молят в тази част решението да бъде потвърдено, като претендират разноски.

Съдът, като прецени валидността и допустимостта на постановеното решение, за да се произнесе по съществуващото на спора, взе предвид следното:

Предявени са искове с правно основание чл.200 от Кодекса на труда.

Първоначално в исковата си молба против „Б.“ АД - гр. П., с ЕИК 112029879, със седалище и адрес на управление на дейността в гр.П., ул.П.Р." № 39, със законен представител А.Ж.И., ищците С. Х. С., с ЕГН *****, С.М. С.а, с ЕГН ***** и А.. АЛ. АТ., с ЕГН 8*****, от гр. П., ул."А.К." № 33, явяват, че починалият М. С. С. е син на първите двама от ищците, и съжителствал на семейни начала с третата ищца.

Твърдят, че М. С. С. е работил в „Б.“ АД - гр. П., на основание трудов договор № 76/31.03.2015 год., на длъжността „заварчик“, с НКПД 72121001. При започване на работа в дружеството не му била връчена длъжностна характеристика и той не бил подписвал такава, от която да стане ясно в какво се изразяват правата и задълженията му по трудовото правоотношение.

С оглед естеството на производствения процес, дейността на „Б.“ АД следвало да се отнесе към химическата промишленост.

На 17.03.2017 г., около 16 часа, Г.В. забелязал на дъното на „реактора-дестилатор“, позиция 24, цех „Сталонил“ изпаднал крепежен елемент/болт/. Същият извадил частта през отвора /люка/, с помощта на дълго дърво и накрая кука.

С този проблем още на същия ден около 16.00 часа, Г.В. запознал

прекия си началник Н.К., който е ръководител „химично хале“, където е реактора. За това обстоятелство Н.К. е следвало да уведоми отговорника на шлосерите С.Г., за да се вземат необходимите мерки още същия ден или на следващия работен ден, когато има дежурни работници в завода, или пък в понеделник, който е първият следващ работен ден. Освен това е следвало да уведоми и ръководството на дружеството, в лицето на съответните длъжностни лица. В този ден това не било направено.

На 20.03.2019 год., сутринта, пострадалия М. С., заедно с третата ищца, с която живеел на съпругески начала от няколко години, и която също работила, въз основа на трудов договор в „Б.“ АД, отишли на работа в дружеството. При започване на работния ден на М. С. не бил извършен задължителния ежедневен инструктаж, съгласно разпоредбата на Наредба № РД-07-2 от 16.12.2009 год. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд.

Същия ден, на 20.03.2017 год., сутринта Н.К., отново не бил потърсил и не разговарял със С.Г. по възникналия технически проблем. Около 13.30 часа, И.Я., оператор в химическото отделение, отишъл в ремонтната работилница, където намерил Т.П., шлосер и М. С., заварчик. Обяснил им отново за падналия болт. И.Я. заедно с Т.П. и М. С. отишли в химическия цех „Сталонил“, за да огледат „реактора- дестилатор“ на позиция 24 и установили, че А. В. и И.Я. са започнали да изплакват съда. Отвътре реакторът бил мокър и затова М. С. поискал да го подсушат, тъй като болтът, който трябвало да се постави, се намирал на дъното и имало опасност да се подхлъзне, като слезе. П. и С. се върнали в работилницата. М. С. казал, че отива да потърси началника си С.Г., а Т.П. останал в същото помещение. А. В. обдухвал вътрешността на реактора-дестилатор с азот, е цел да го подсуши, както поискал М. С.. Последният потърсил и защитно средство - маска, което му било предоставено. Маската представлявала цяло лицево противогаз с две кръгли дихателни тела около бузите. С. влязъл в реактора с болта. Пробвал болта, видял, че няма деформация и се изкачил по стълбата до люка, за да вземе лепилото и инструментите, които Т.П. му ги подал и М. С. отново слязъл надолу по стълбата в съда. В момента, в който се навел над витлото паднал на дъното на дестилатора. Т.П. се развикал, влязъл в реактора слизайки по стълбата надолу, с цел да го извади нагоре. Спускайки се по стълбата обаче, усетил че ще изгуби съзнание, върнал се назад, подал ръка и с помощта на колегите си, намиращи се до люка - А. В. и И.Я., излязъл от реактора. Последните го положили на пода на платформата, целият прежълтял. А. В. сложил също маска и влязъл в реактора, за да помогне на падналия на дъното С..

По това време Д.Т. - началник участък ОПК-4 бил наблизил, чул виковете и се изкачил по стълбите на платформата при дестилатора. Там видял близо до реактора пребледнелия Т.П.. Отишъл към него и в този момент е периферията на очите си видял как другият пострадал А. В. слиза по

стълбата надолу в реактора. И.Я. и Д.Т. се надвесили над люка и отгоре видели, че и А. В. е паднал и лежи неподвижен на дъното на реактора. Междувременно, преди Д.Т. да отиде към реактора-дестилатор, позиция №24 сигнализирайл за проблем в цех «Сталонил» на началник ОПК-4 В.Б.. Тя от своя страна уведомила газоспасителната група и ръководителите на шлосерите и апаратчиците. На място отишли газоспасителната група.

Предприели действия по изваждане на падналите

Причината за настъпилата смърт на двамата пострадали В. и С. е била липсата на кислород в дестилатор - реактор позиция №24, поради което са се задушили от изпълнения с азот съд.

По телата на пострадалите имало охлузвания, които са били причинени, както при падането им в реактора, така и от изваждането им. Както М. С., така и другият пострадал не са били употребили алкохол по време на работния ден.

На 20.03.2017 г. в „Б.“ АД гр. П. е бил съставен протокол № ПР 1711096/31.03.2017 г. на Държавната инспекция по труда след извършена проверка в периода 20.03.2017 г. до 27.03.2017 г. по повод подадения сигнал от тел. 112 за станал инцидент с работници на фирма „Б.“ АД - гр. П., ул. „П.Р.“ № 39, ЕИК 112029879, КПД 21.10, като са съставени актове за установяване на административно нарушение, които са както следва АУАН №13-000721/03.04.2017 г. ; АУАН №13-000722/03.04.2017 г. ; АУАН №13-000719/03.04.2017 г. ; АУАН №13-000718/03.04.2017 г. ; АУАН №13-000756/03.04.2017 г. ; АУАН №13-000757/03.04.2017 г. Издадено било и наказателно постановление. Това показвало ,че от страна на ответника са допуснати нарушение ва ЗЗБУТ и Наредба от 30.12.2003 година , поради което настъпила и трудовата злополука.

Ишците твърдят, че е налице пряка причинна връзка между работата на пострадалия М. С. в ответното дружество, въз основа на трудовото му правоотношение, причинените му увреждания по време на същата на 20.03.2017 год., и настъпилата му смърт същия ден, като вредоносен резултат. Посочените увреждания и настъпилия най-тежък вредоносен резултат-смъртта на М. С., са причинени по време на работата му при ответната страна, в изпълнение на трудовата му функция, поради което съставляват трудова злополука по смисъла на чл. 55 ал.2 от КСО. Не са изложени обстоятелства относно провеждане на административна процедура за установяване характера на злополуката като трудова.

В резултат на смъртта на сина им М. С. първите двама от ишците загубили най-близкия си човек. Мъката и скръбта от тази загуба били неизмерими и непреходни. Той бил преди всичко морална опора в живота им, но и финансова такава. Загубили човека, когато имали най-голяма нужда от него, с оглед на напредналата им възраст, тъй като живеели съвместно в едно домакинство. Синът им бил в разцвета на силите си.

В резултат на смъртта на М. С., третата ищца също загубила най-близкия човек, този с който били създали семейство от няколко години и живеели съвместно в дома му. Двамата мечтаели за деца и взаимно се подпомагали. Мъката и скръбта от тази загуба също били неизмерими и непреходни за нея. Между тях имало изключителна емоционална връзка и взаимна любов.

Ишците търпели неимуществени вреди, които оценяват с оглед принципите на справедливостта в размер на по 150 000 лв. за всеки един от тях. Върху посочената сума претендират законна лихва, считано от деня на смъртта на М. С. - 20.03.2017 год., до окончателното изплащане на сумите.

Молят ответника да бъде осъден да заплати посоченото обезщетение на всеки от тях, ведно със законната лихва от момента на увреждането.

По-късно е образувано гр.д.№ 496/2020 годна на РС П., съединено за общо разглеждане с първоначалното.

Производството е образувано по предявен иск от Х.С.- брат на пострадалия при злополука работник на ответника.

Излагайки идентични обстоятелства относно злополуката, механизма на настъпването и, поведението и действията на починалия му брат и на длъжностни лица при ответника, ищецът твърди, че в резултат на смъртта на брат му М. С. загубил най- близкия си човек. Мъката и скръбта от тази загуба били неизмерими и непреходни. С него живеели съвместно в едно домакинство до смъртта му. Брат му бил в разцвета на силите си. Между тях имало изключителна емоционална връзка и взаимна любов. Посочените мъка и скръб от загубата на брат си представляват неимуществени вреди, които оценява в размер на по 30 000 лв. Моли да бъде осъден ответника да заплати на ищца Х.С. сумата от 30 000 лв. за претърпените неимуществени вреди от смъртта на брат му М. С., починал на 20.03.2017 год., в резултат на трудова злополука, съгласно чл.55 ал.2 от КСО, настъпила на 20.03.2017 год. в района на „Б.“ АД - гр. П., ведно със законната лихва върху присъдените суми, считано от 20.03.2017 год. до окончателното изплащане.

В хода на производството на 12.11.2020 година е починала ищцата С.М. С.а и са конституирани нейните наследници - също ищци в производството –съпруга и С. С. и сина и Х.С..

В срока за отговор е постъпил такъв от ответника „Б.“ АД.

Не оспорват, че на 20.03.2019 г. в предприятие на дружеството в гр. П. (реактор-дестилатор, позиция 24, Обединен производствен корпус - ОПК 4, участък - Дирекция научноизследователска и развойна дейност - „ДНИРД - Химично хале" или т.нар. цех „Сталонил") е настъпила трудова злополука, която е довела до смъртта на М. С., работещ като „заварчик“ и А. В. на длъжност „Старши апаратчик химическо почистване".

Твърдят, че на 17.03.2017 г. Г.В. ,който бил старши апаратчик химическо почистване в химично хале ДНИРД открил, че на дъното на

реактор-дестилатор, позиция 24, участък ДНИРД - Химично хале на ОПК 4 (или т.нар. цех „Сталонил“), е изпаднал крепежен елемент (болт). Причината за изпадането на елемента е била саморазвИ.е. В. извадил падналия болт с помощта на дълго дърво и кука. Доколкото преценката за предприемане на ремонтни действия не е в компетенцията на В. и служителите в ремонтната работилница, въпросът бил оставен за решаване в понеделник - 20.03.2017 г. от ръководителите.

На 20.03.2017 г. Н.К. -, „Ръководител химично хале ДНИРД“ се обадил на С.Г. -, „Механик, ръководител механичен отдел ОПК-3, ОПК-4 и ДНИРД“ и пряк ръководител на пострадалия М. С. и му съобщава, че има задръстване в топлообменниците в ОПК - 4, което налага след проведената сутрешна оперативка Т. и М. С. да демонтират пластините на топлообменниците за почистване и измИ.е. Към 13:00 ч. на същия ден на втора оперативка С.Г. отново не възложил работа по поправка на реактор-дестилатора. Около 13:30 ч. И.Я. - „Апаратчик химическо почистване“ отишъл в работилницата при Т.П. и М. С. и им съобщил за падналия болт в реактор- дестилатора, като ги попитал дали се знае какво ще се прави. М. С. заявил, че болтът трябва да се завие, след което отишли с П. в ОПК 4, участък ДНИРД Химично хале (или т.нар. цех „Сталонил“) да огледат реактор- дестилатора.

Били предприети действия по подготовка на съда за предстоящия ремонт. С. поискал да му се предостави гаечен ключ, лепило и стълба, които Т. му предоставил. С. занесъл инструментите в работилницата при П. и заедно се отправили към ОПК 4, участък ДНИРД Химично хале, реактор-дестилатор, позиция 24. А. В. и И.Я. били там, като В. обдухвал реактор-дестилатора с азот, за да го подсуши, както поискал М. С.. С. потърсил защитно средство - маска, каквото му било предоставено - цялолицев противогаз с две кръгли дихателни тела около бузите. С. влязъл в дестилатора с болта, установил, че няма деформация и същият може да бъде завит без проблем, след което се изкачил до люка на дестилатора, за да вземе лепило и инструменти. При повторното си слизване в реактор-дестилатора С. припаднал. А. В. поставил също маска на лицето си и влязъл в реактора, за да извади С.. Т. веднага сигнализирал за настъпилия инцидент, при което на място се явила газоспасителна група.

Описвайки обстоятелствата , при които е настъпила злополуката ответникът счита , че отговорността на работодателя следва да бъде намалена при условията на чл. 201, ал.2 от КТ, доколкото пострадалият със собствените си действия е допринесъл за настъпването на вредоносните последици, като е проявил груба небрежност. Определят съпричиняването на 80%.

Служителят бил запознат с Длъжностната характеристика за заеманата длъжност, при постъпването си на работа както и с Правилника за вътрешния трудов ред, Правилника за заплащане на труда, Правилника за трудово представяне и Системите по управление на качеството и околна среда, което било видно от подписаната декларация към сключения трудов договор.

Съгласно длъжностната характеристика С. е бил пряко подчинен на механик ОПК-3 (длъжността се заема от С.Г.) и е бил длъжен да спазва Правилника за безопасност на труда при производството, транспорта, съхранението и употребата на кислород, Наредба № 21 от 1990 г. за устройството и безопасната експлоатация на газовите съоръжения и инсталации и др.

На пострадалия С. бил проведен първоначален и периодичен инструктаж, което било видно от Книгата за проведените инструктажи на „Б.“ АД. Провежданите периодични инструктажи са включвали и темите „Работа със съдове и линии под налягане“ и „Работа с агресивни среди“. Не се дължало провеждане на ежедневен инструктаж, тъй като пострадалият е бил назначен на длъжност „Заварчик“, която съгласно Изготвената Карта за оценка на риска, изготвена от СТМ към „Б.“ АД включва дейности от I степен на риск (незначителен) или II степен на риск (приемлив). Видно от изготвената оценка, длъжността на пострадалия не е включвала дейности със степен на висок риск, поради което и провеждането на ежедневен инструктаж не е било задължително.

На 23.07.2015 г. пострадалият С. е преминал обучение на тема „Работа в ограничени пространства“, положил успешно и устен изпит.

В „Б.“ АД била одобрена и внедрена Оперативна процедура „Текущ ремонт на реактор“. Съгласно посочената процедура дейностите по ремонт на реактори се осъществяват от заемащите длъжността „Шлосер“, а не „Заварчик“, какъвто е пострадалият. По тази причина периодичен инструктаж по „Безопасност и здраве при текущ ремонт на реактор“ се провежда на заемащите длъжността „Шлосер“ и такъв не е провеждан на пострадалия. Също така за целите на ремонта не е било необходимо влизането на служителите в самия реактор- дестилатор № 24. Разбъркващият механизъм е можело да бъде демонтиран и изваден от реактора е верижна макара, каквато се е намирала в предприятието за такива случаи, и ремонтът е щял да се осъществи извън реактора.

Действията на М. С. преди злополуката, представлявали според ответника грубо нарушение на трудовата дисциплина, правилата за безопасност на труда, както и на специалните правила в процеса на работа в ограничени пространства, за които пострадалият е бил надлежно инструктиран и обучаван за изпълнение на трудовите си задължения.

В този ден възложените дейности на пострадалия не били свързани с ремонтни работи в затворени съдове по смисъла на чл. 202, ал.3 от Наредба № 7 от 23.09.1999 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване. Поведението на пострадалия преди злополуката било с висока степен на риск и представлявало грубо нарушение на забрани, инкорпорирани в действащите в предприятието правила и инструкции за безопасна работа. С. предприема по своя инициатива работа, която не му е възложена от ръководителя, без да уведомява ръководството, не съгласува своите действия

е него, не предприема адекватни мерки за безопасност за себе си и околните.

В конкретния случай М. С. е извършвал дейността си в противоречие е чл. 33 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд (ЗЗБУТ), според който всеки работещ е длъжен да се грижи за здравето и безопасността си, както и здравето и безопасността и на другите лица, пряко засегнати от неговата дейност в съответствие е квалификацията му и дадените от работодателя инструкции. Служителят не е уведомил своите ръководители относно предприемането на действията по ремонта. Същевременно не е било налице и възлагане от страна на ръководния персонал за извършване на ремонтни действия, бил проявил самоинициатива. Последното се установявало от разследващите органи по ДП № 28/2017 г. по описа на ОСлС Пазарджик.

Неспазването на изискванията за безопасност на труда се дължало на поведението на работника и на обстоятелството, че ръководството не е било уведомено за предприетите действия.

И двамата пострадали били наясно с характеристиките на азота като газ - последният няма вкус, няма мирис и не е отровен за човека, но в повишени количества и насищане на пространството с азот се стига до липса на жизненоважният кислород във въздуха, което предизвиква и задушаване. По тази причина и маските, които и двамата са носели, не са успели да ги предпазят от задушаване, доколкото те е трябвало да се снабдят с дихатели с подаване на въздух. Видно от последователността на действията на двамата пострадали поради negliжирането на рисковете от обдухването на съоръжението с азот, те не предприемат адекватни мерки за собствена защита.

Проявена била груба небрежност, тъй като пострадалият в конкретната ситуация, е могъл и е следвало да очаква, че може да настъпи злополука. Освен това е налице и пряка причинно-следствена връзка между действията на пострадалия и настъпилата смърт, доколкото работодателят не е имал възможност нито да се противопостави на извършването на опасните действия, нито да предприеме мерки, за да съхрани живота и здравето на служителите си.

Констатираните нарушения на изискванията за безопасността на труда и съответно „съставените актове“, нямали отношение към конкретната злополука.

Съдът, като прецени всички доказателства по делото и доводите на страните, прие за установено следното:

Не се спори по делото, видно е и от приетите доказателства, че починалия при злополука в ответното дружество М. С. е работил на длъжност „заварчик“ в дружеството от 2015 година, първоначално по договор със срок за изпитване, впоследствие по безсрочен договор.

С трудовото досие на работника са представени длъжностна характеристика, с отбелязване, че е връчена на работника и декларация.

С декларацията от 1.04.2015 година М. С. е декларира, че като Заварчик в щат- Звено МО ОПКЗ,4 и ДНИРД е запознат със задълженията си по длъжностна характеристика..

Оспорена е автентичността на тези доказателства , като от страна на ищите се твърди, че те не са подписани от М. С. .Тъй като ответниците са заявили, че ще се ползват от тези доказателства е открито производство по оспорването им.

Заключението на експерта графолог е, че подписът и ръкописно изписаните три имена в Длъжностна характеристика, не са положени от М. С. С.. Подписът за „Декларатор" в Декларация от 01.04.2015год. не е положен от М. С. С.. Изследван е и подписа на ред 10 в Журнал за присъствие от 21.07.2015год., като заключението е ,че той е положен от М. С..

Оспорено е от ответника заключението на експерта по отношение на първите два документа и е допусната тройна съдебно почеркова експертиза, която потвърждава заключението на единичната експертиза. Депозирано е и особено мнение от едното вещо лице в тройната експертиза, а именно че според него подписът положен в Декларацията от 01.04.2015г е на пострадалия. Още в първоначалното заключение експерта е посочил , че при подписа под декларацията има съвпадение в общите графически признаци и различия, поради което в обясненията си в съдебно заседание експерта говори за имитация. Това е дало основание и на експерта – участник в тройната експертиза да мотивира особено мнение по този въпрос.

Поради така изложеното следва да се приеме, че оспорването на автентичността на подписа под длъжностната характеристика е доказано. С оглед спецификата на изследването и заключенията на експертите, преобладаващото мнение сред които е за неистинност на подписа, въззивната инстанция се присъединява към приетото от първоинстанционния съд , че оспорването е доказано и на второто писмено доказателство – декларацията.

От изложеното обаче не следва основателност на довода, за първи път изложен пред въззивната инстанция, че след като работника не е подписал тези представени доказателства , то не е подписал и удостовереното под трудовия договор знание относно задълженията му.

Въззивната инстанция възприема становището на първоинстанционния съд относно значимостта на установеното към предмета на спора. Вярно е ,че в трудовия договор също се съдържа своеобразно деклариране на знание от страна на сключващия го на задълженията му , както по длъжностна характеристика , така и във връзка с останалите вътрешни актове , уреждащи правилата и реда на работа в дружеството. Съдът е цитирал съдебна практика ,тя е последователна по въпроса относно отражението на невръчване на длъжностна характеристика на работника върху характера и съдържанието на трудовото правоотношение .В съдебната практика последователно се приема ,че е налице валидно трудово правоотношение и в длъжностната характеристика се детайлизират задълженията.

Не това е съществено за конкретния спор. Невръчването на длъжностната характеристика би имало съществено значение , ако се касаеше за действия , извършени поради незнание на определени задължения и ред за изпълняване на трудовите задължения и се поддържа ,че именно поради това са извършени определени действия , причинил вредоносен резултат.

В конкретния случай пострадалия е работил на същата длъжност в дружеството две години и видно от доказателствата ,представени по делото е участвал в провеждани ремонти при определените в дружеството правила, както и в отнoсими към ситуацията обучени/. Решение № 132 от 18.12.2020 г. на ВКС по гр. д. № 4606/2019 г., III г. о., ГК.

Представени са писмени доказателства , че на 01.04.2015г. е проведен начален инструктаж по безопасност и здраве при работа, проведен от М.П.-инспектор БЗР и подписан от М. С. – заварчик, както и нареждане и разрешение от И.М., директор ТД, от дата 06.07.2015г. е което М. С., заварчик в МО ОПКЗ,4 и ДНИРД е допуснат до самостоятелна работа след проведен инструктаж от инспектор по безопасност и здраве при работа и успешно преминато теоретично и практическо обучение за заеманата длъжност.

Отделно от това , установено е по делото ,че въз основа на Заповед № 110/20.07.2015г. е проведено обучение на тема „Работа в ограничени пространства“, в което М. С. е участвал, за което обучение последния е получил Сертификат. Характера на обучението има пряко отношение км обстоятелствата , при които е настъпила злополуката.

Видно е от книга за периодичен и извънреден инструктаж по безопасност и здраве при работа, че на 01.04.2015г. на М. С. като заварчик е проведен периодичен инструктаж по следните теми - *БЗ при работа със съдове под налягане, при работа с агресивни среди*, при работа с преносими ел. инструменти, при работа с електрожен, с подедни съоръжения, при работа във взривоопасни помещения, при работа с металорежещи машини.

На 01.06.2015г. му е проведен извънреден инструктаж по следните теми - *БЗ при работа с преносими ел. инструменти, при работа с електрожен, с подедни съоръжения, работа във взривоопасни помещения*; На 01.07.2015г., на 08.10.2015г., на 04.01.2016г., са правени на М. С. периодични инструктажи по същите теми. На 17.03.2016г. му е направен извънреден инструктаж по следните теми - *БЗ при работа с преносими ел. инструменти, при работа с електрожен, с подедни съоръжения,при работа във взривоопасни помещения*. На 01.04.2016г., на 18.07.2016г., на 03.10.2016г. е проведен отново периодичен инструктаж. На 21.11.2016 г. е проведен извънреден инструктаж.

Съдът не споделя съображенията на представителя на ищите че се е дължало провеждане на извънредни инструктажи по силата на чл.15 от НАРЕДБА № РД-07-2 от 16.12.2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд. Не е

установено по делото М. С. да е бил от тази категория работници ,на които се е дължал такъв инструктаж.

С Разпореждане №26/04.05.2017г. на НОИ ТП- Пазарджик, на основание чл. 60 ал. 1 от КСО декларираната злополука на 23.03.2017г. станала с М. С. С. е приета за трудова съгласно чл. 55 ал. 1 от КСО. Характера и не е оспорен от ответниците , а и не би могло да бъде направено оспорване в това производство. Няма значение обстоятелството , че при деклариране на злополуката работодателят не се е позовал на наличието на съпричиняване от страна на работника ,тъй като това не влиза в предмета на административното производство.

По делото са събрани гласни и писмени доказателства относно обстоятелствата , при които е настъпила злополуката. Те фактически не са спорни между страните. Свидетелите описват фактическа обстановка , която е описана и в исковата молба.

Свидетеля С.Г. е на длъжност „главен механик“ в ответното дружество. Той е бил и пряк ръководител на М. С.. Депозира показания, че на датата на злополуката на С. и П. е била възложена друга задача, която те изпълнили. Установява се, че не им е възлагал задачи по конкретния ремонт , не е бил известен за нуждата от него и е разбрал едва при настъпване на злополуката.

Свидетеля Н.К. пък установява, че именно на него ,според длъжността му било съобщено за необходимостта от ремонт в реактор-дестилатор в ОПК-4 в деня на злополуката. Той от своя страна не уведомил никой , като ремонта не бил спешен.

Показанията на свидетелите са идентични относно реда , при който се извършват подобни ремонти.

Показанията на тези свидетели се подкрепят и от показанията на св.Я..

Този свидетел има непосредствени впечатления , тъй като е присъствал при настъпване на злополуката. Пострадалия влезнал в „реактора“ с болта , които преди това бил изваден и като извършил проверка, поискал лепило да го залепи и при повторното влизане припаднал. Присъстващите предприели определени действия , при които намерил смъртта си и втори човек – А. В.. Този свидетел твърди, че преди да влезе М. казал, че има вода по реактора и А. В. пуснал подгряването на съда да изпари водата/а не извършил подсушаване с азот/. М. влязъл с маска в съда.

От показанията на св.Т.П. също се установява ,че ремонтните работи били предприети без да се уведомят съответните длъжностни лица

Двамата с М. след като Я. донесъл болта в работилницата отишли да видят на място. Съдът бил пълен с вода. М. с А. и И. се разбрали да източат водата и да го подсушат.

Поради спецификата на извършваната дейност и поради необходимостта от специални знания , съдът правилно е допуснал и приел

заклучения на експерти.

Видно е от заключението на комплексна съдебно медицинска - техническа експертиза, че причината за настъпването на смъртта на М. С.ов С. е асфиксия, поради липса на кислород в реактора, което е довело до остра дихателна недостатъчност. При такива условия уврежданията, респективно смъртта настъпват бързо. Поради това очевидно и действията на присъстващите не само не са дали резултат, но е настъпила смъртта на още едно лице.

Според заключението на експерта по охрана на труда са допуснати редица нарушения на правилата, които са свързани с конкретната ремонтна дейност. Такива задължения обаче, както приема съда, биха могли да възникват, ако отговорното длъжностното лице е запознато с необходимостта от ремонт, дало е нареждане или поне е уведомено за предприети действия по ремонт.

Експертите също са отчели, че пострадалият М. С. е преминал обучение за работа в ограничени пространства на 21.07.2015г., въпреки което не е спазил изискванията за извършване на този вид дейност - не е използвал необходимите лични предпазни средства, предпазен колан и осигурително въже. Именно поради характера на дейността предпазна маска не е била достатъчна.

Двама от присъстващите лица при ремонта са били на длъжност апаратчици.

Апаратчиците не участват в ремонти, няма изискване да са запознати с инструкциите и оперативните процедури за извършване на ремонт, но те подготвят съоръженията за ремонт. Инструктирани са за работа с опасни химични вещества, което предполага, че са запознати с особеностите, свойствата и опасностите при работа с азот, както и необходимите лични предпазни средства при работа. Старши апаратчикът на смяната е определен да провежда ежедневен инструктаж, да ръководи и контролира работата на смяната. Нарушението от страна на старши апаратчикът на смяната е, че е допуснал след обдухване с азот в реактора в позиция 24 да влезе за ремонт М. С.. Другият апаратчик е предоставил след поискване на М. С. маска, която не отговаря на условията на работната среда и не предоставя дихателна защита в конкретния случай. На М. С. не е бил предоставен автономен дихателен апарат съгласно изискванията за работа при високи концентрации на азот и липса /дефицит/ на кислород. Тук отново следва да се отбележи, че в показанията си св.Я. въобще не говори, че съдът е бил подсушаван с азот.

По повод възражение на ответника е изследван и въпроса дали това е бил единствения възможен начин за извършване на ремонта.

Заклучението на експерта от единична съдебно техническа експертиза е, че ремонтът на въпросния реактор не може да бъде извършен без да се влиза вътре в него и че подсушаването на такъв тип и размер вътрешни обеми

може да се извърши по-различни начини, в т.ч. и чрез обдухване с въздух или друг агент - в случая газ азот.

Допусната е разширена експертиза , която след оглед на място е дала заключение , че от техническа гледна точка предприетият ремонт на реактора /завинтване и осигуряване против самоотвИ.е на процесната капачка М24/ - може да бъде извършен без да се влиза в реактора при: последователно разглобяване на елементите на работния възел (т.н. турбини) и изваждането им от съда; изваждане на вала; ремонтиране и обратно сглобяване. Операцията се извършва по процедура от последователни демонтажни и обратномонтажни действия с продължителност около една работна смяна или повече.

Във всички случаи, обаче, преди пристъпване към подсушаването и самия ремонт, следва да се изпълнят редица превантивни мерки свързани с осигуряване на безопасни условия за изпълнение на ремонта.

При така установеното относно обстоятелствата , при които е настъпила злополуката ,поведението на лицата ,участвали в ремонтните работи и отношението на длъжностните лица, чието задължение е да предприемат определени действия за осигуряване безопасността на работата , основния въпрос от значение за спора , на който следва да се отговори е проявил ли е пострадалия Скъбов груба небрежност при предприемане на конкретните ремонтни работи.

Първоинстанционният съд е дал положителен отговор на този въпрос и въззивната инстанция е на същото становище.

Ясна и последователна е съдебната практика, че не всяко нарушение на правилата на безопасност на труда от страна на пострадалия съставлява основание за намаляване на обезщетението, а само това, при което е налице виновно допринасяне от страна пострадалия за настъпване на увреждането, при подчертано субективно отношение- груба небрежност,съответстваща на самонадеяността по терминологията на наказателното право; за да е налице груба небрежност следва пострадалият да е предвиждал настъпването на неблагоприятния резултат, но лекомислено да се е надявал, че той няма да настъпи или че ще успее да го предотврати. Преценката е конкретна и зависи от фактите по делото.

ВКС е изяснил в практиката си , че работникът проявява груба небрежност в случай, че не положил грижа, каквато и най- небрежният би положил в подобна обстановка.Определението за груба небрежност е дадено по [реш. № 510/30.11.2011 г. по гр. д № 1923/2009 IV г. о. , реш. № 291/2012 г. по гр. д № 951/2011 г. IV г. о. , по реда на чл. 290 ГПК.](#) В редица съдебни решения са изяснени признаците които отличават грубата небрежност ([реш. № 348/2011 г. по гр. д. № 387/2010 IV г. о. , реш. № 291/2012 г. по гр. д № 951/2011 г. IV г. о, реш. № 62/2015 г. по гр. д № 2798/2014 IV г. о на ВКС](#)).

В конкретния случай безспорно е налице проява на груба небрежност от страна на пострадалия , който предприема действия, които биха могли да застрашат живота и здравето му. Безспорно е ,че не е спазен реда за извършвани на ремонти в дружеството. Дори да се приеме, че работника не е бил уведомен чрез връчване на длъжностната характеристика и запознаване с установените правила, то самия той е участвал в такива ремонти и би следвало да е наясно кой следва да бъде уведомен , как следва да се извърши обезопасяването, какви лични предпазни и помощни средства следва той да ползва за сигурността си. Работникът е участвал и в нарочно обучение за работа в такава среда.

От извършените проверка органи са наложени санкции на конкретни длъжностни лица за неспазване на правилата за безопасност. Тези санкции са потвърдени и са обективно законосъобразни.

От обстоятелствата по делото е видно ,че не се касае за дейност , която се извършва на постоянно работно място , поради което очевидно е и прието , че мястото на дейността е било „случайно“.ремонтите работи ,които принципно са в интерес на работодателя, са били предприети по инициатива на работници ,без за това да е уведомен някой от ръководителите , които имат задължението да упражнят контрол и да предприемат всички действия за осигуряване безопасността на участващите работници. Установено е още, че не се касае за спешен ремонт.Такива изводи не могат да се направят от поведението на отделни работници .От свидетелските показания е изяснено, че прекия ръководител на пострадалия не е бил уведомен за нуждата от ремонт в петък , когато се е поставил въпроса. Информацията не е достигнала до него и в понеделник. И тази дейност не е била възложена на пострадалия по приетите в дружеството правила.

Пострадалият М. С. не е предприел необходимите мерки за опазване на живота и здравето си в нарушение на чл. 33 от ЗЗБУТ.

Пострадалият М. С. не е изпълнил задълженията си, преди започване на работа да провери състоянието на машините, съоръженията и инструментите;при констатиране неизправности незабавно да информира преките си ръководител и ;да изпълнява безусловно нарежданията на ръководителите си за изпълнение на здравословен и безопасен труд ; да използва правилно дадените му лични предпазни средства и специално облекло; за всяка възникнала непосредствена обстановка, създаваща непосредствена опасност за здравето, както и за всички неизправности на

средства за колективна защита, да информира незабавно работодателя или съответните длъжностни лица.

В Правилника изрично е предвидена забрана работниците да предприемат по своя инициатива работа, която не им е възложена, освен ако се касае за предотвратяване на злополука и/или авария, или ако е застрашен човешки живот или здраве, да са убедени че е действията си няма да застрашат собствения си или на друг живот и здраве, да са убедени че е извършена проверка за вредностите и работното място е обезопасено.

Действително и останалите работниците на място също са пренебрегнали правилата, но както е приел първоинстанционния съд при пострадалия С. това е било в степен отвъд разумното поведение. Той самонадеяно е пренебрегнал елементарната предпазливост и е подценил риска за живота си. Установено е ,че частта е могла да се отремонтира и без да се влиза в реактора, както и възможността да се подсуши реактора с въздух, а не с азот.

Като цяло се касае за подценяване на ситуацията и самонадеяност , че въпреки опасностите , които принципно са възможни при тази дейност,ще е възможно да се избегнат неблагоприятни последици.

За да определи приноса на пострадалия за настъпване на вредоносния резултат, при изложените обстоятелства , съдът съобрази критериите за намаляване на обезщетението, приемани в съдебната практика (реш. № 149/2011 по гр. д. № 1248 по описа за 2010 г. на III г. о., [реш. № 348/2011 г. по гр. д № 387/2010 г. IV г. о. ,](#) [реш. № 291/2012 г. по гр. д № 951/2011 г. IV г. о. ,](#) [реш. № 62/2015 г. по гр. д № 2798/2014 IV г. о. ,](#) [реш. № 977/2010 г. по гр. д № 298/2009 г. IV г. о на ВКС ,](#) [реш. № 125/2016 г. по гр. д № 4417/2015 г. ,](#) [реш. № 25/2016 г. по гр. д № 3233/2015 г. III г. о ,](#) [реш. № 79/2012 г. по гр. д № 673/2011 г. IV г. о ,](#) [реш. № 290/2015 г. по гр. д № 15/2015 г. IV г. о на ВКС и др.\)](#)

Въззивният съд приема ,че съпричиняването от страна на работника следва да се измери с принос 60% както правилно е приел и първоинстанционния съд. Условно казано – с поведението си пострадалия повече е допринесъл за настъпване на злополуката , отколкото работодател и негови длъжностни лица.

Неоснователно се поддържа от ответника, че следва съпричиняването да се оцени на 80 %.Както вече беше посочено отговорността на работодателя

е обективна и той не може да бъде освободен от нея , основавайки се на липса на вина на свои длъжностни лица. Конкретната фактическа обстановка , при която е настъпила злополуката води до извода ,че тя е станала възможна и поради липсата на контрол от страна на натоварените с такава дейност длъжностни лица. Затова и са наложени санкции , потвърдени от съда.

При така установеното , съдът намира ,че исковете са доказани по основание.

В разпоредбата на чл. 200 от КТ е предвидена обективна, безвиновна и гаранционно- обезпечителна отговорност на работодателя.

Възражение по основателността на претенциите не са направени.

Доводите касаят приложение на нормата на чл.201 ал.2 от КТ , които съдът намира за основателни по вече изложените съображения и следва да се занимае с въпросите , касаещи размера на претенцията.

Ишците безспорно са от кръга на лицата , които имат право да заявят такава претенция. Първоинстанционният съд е проследил детайлно задължителната съдебна практика, обосноваваща активната легитимация на ишците , а и пред въззивната инстанция не са изложени доводи в този смисъл.

Размерът на обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Известно е, че справедливостта по смисъла на чл.52 от ЗЗД не е абстрактно понятие съдът следва да подхожда конкретно според установената фактическа обстановка ,съобразявайки също установените в съдебната практика критерии.

В конкретния случай се касае за внезапната загуба на най - близкия на ишците човек - техния син, брат и съжител, на много млада възраст- на 31 години.

Родителите на ищеца също са били относително млади към момента на злополуката. Установено е от доказателствата по делото, че майката е починала ,като е страдала от диабет и не е установено връзка между това страдание и злополуката.

Пострадалият е съжителствал с ищцата А.А. , която също е много млада. Не са имали сключен граждански брак , а само ритуален такъв , съобразно вероизповеданието си. Живеели са заедно доста продължително в дома на родителите на пострадалият – около 6-7 години. Не са имали деца. Братът на пострадалият е работил в Пловдив ,но до смъртта му редовно се е прибирал в дома им в гр. П.. Безспорно е установено от гласните доказателства , че в семейството е имало обич и разбирателство.

За родителите това е била тежка загуба- сина им е бил духовна и материална подкрепа ,живеели са заедно ,разчитали са на него и за напред.

Като се съобразят показанията на св. С.а, А. и Ч., установяващи отношенията между пострадалият и близките му и преживяванията им след

смъртта му, съдът ,отчитайки съдебната практика намира, че справедливостта изисква неимуществените вреди на родителите да бъдат обезщетение със сумата 80 00 лева. Този размер е съобразен и с установената съдебна практика и социално – икономическите условия.

Като се отчете приетото съпричиняване ,то им се дължи обезщетение в размер по на 32 000 лева , каквото е присъдил първоинстанционния съд.

Ищеца Х.С. е брат на ищеца. Двамата братя са били в добри отношения , разбира ли са се. Х. е работил в Пловдив и трайно се е установил там, той е по-големия брат. Този ищец е млад човек ,устроил собствения си живот

При тези данни правилно съдът е приел, че обезщетението , което му се дължи е в размер на 30 000 лева и отчел съпричиняването.

Ищцата А.А. е съжителствала продължително врем с пострадалия. Отношенията между тях са били като между съпрузи. Те са имали и религиозен брак ,според изповеданието си. Няколко години след смъртта му тя е останала в дома на родителите му, но впоследствие го е напуснала и както и е установено от показанията на св. А. – нейна майка е установила и друга връзка. Това е напълно нормално ,ищцата е млада жена и макар травмата да остави следи ,ще устрои отново живота си.

Отчитайки всичко това съдът е приел че справедливо е обезщетение в размер на 30 000 лева и присъдил такова , отчитайки приетото съпричиняване.

По изложените съображения , съдът намира ,че решението на първоинстанционният съд е правилно и следва да бъде потвърдено.

Съдът възприема мотивите на РС П. и при условията на чл.272 от ГПК препраща и към тях.

С оглед изхода на спора – при наличие на първоначална и насрещна жалба , които съдът намира за неоснователни ,то и разноси на страните не се дължат.

Когато и двете страни по спора са обжалвали първоинстанционното решение и то е потвърдено изцяло от въззивната инстанция , направените от тях разноси за въззивните им жалби не се възлагат върху другата страна , а остават за тяхна сметка.

Ако някоя от страните е направила разноси , относими към защитата срещу подадената от другата страна въззивна жалба, то тези разноси се дължат по правилата на чл.78 от ГПК.

В конкретния случай такова разграничение не е направено, поради което и съдът не присъжда разноси за въззивната инстанция.

Мотивиран от изложеното Пазарджишки окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение на Районен съд П. , постановено по гр.д.№ 1663 по описа на съда за 2019 година, с което е осъдено дружеството „Б.“ АД- гр. П., с ЕИК 112029879, със седалище и адрес на управление на дейността в гр.П., ул.П.Р." № 39, със законен представител А.Ж.И., да заплати на **С. Х. С., с ЕГН *****, от гр. П., ул."А.К." № 33, сумата от 32 000.00 лева/ тридесет и две хиляди лева/, представляваща обезщетение за претърпените неимуществени вреди в резултат на трудова злополука от 20.03.2017 г., при която е настъпила смъртта на М. С. С., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 20.03.2017 г. до окончателното плащане, като е отхвърлен предявения иск в останалата му част - над присъдения размер от 32 000 лева до претендиания размер от 150 000.00 лв., като неоснователен;Осъдено е дружеството „Б.“ АД- гр. П., с ЕИК 112029879, със седалище и адрес на управление на дейността в гр.П., ул.П.Р." № 39, със законен представител А.Ж.И., да заплати на **С. Х. С., с ЕГН *****, и Х. С. С., ЕГН ***** от гр. П. ул."А.К." № 33, като наследници и встъпили в правата на С.М. С.а, , сумата от 32 000.00 лева/ тридесет и две хиляди лева/, представляваща обезщетение за претърпените неимуществени вреди в резултат на трудова злополука от 20.03.2017г., при която е настъпила смъртта на М. С. С., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 20.03.2017г. до окончателното плащане, като е отхвърлен предявения иск в останалата му част - над присъдения размер от 32 000 лева до претендиания размер от 150 000.00 лв., като неоснователен;Осъдено е дружеството „Б.“ АД- гр. П., с ЕИК 112029879, със седалище и адрес на управление на дейността в гр.П., ул.П.Р." № 39, със законен представител А.Ж.И. , да заплати на **А.. АЛ. АТ., с ЕГН 8*****, от гр. П., ул."А.К." № 33, сумата от 12 000.00 лева/ дванадесет хиляди лева/, представляваща обезщетение за претърпените неимуществени вреди в резултат на трудова злополука от 20.03.2017г., при която е настъпила смъртта на М. С. С., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 20.03.2017г до окончателното плащане, като ОТХВЪРЛЯ предявения иск в останалата му част - над присъдения размер от 12 000 лева до претендиания размер от 150 000.00 лв., като неоснователен;Осъдено е дружеството „Б.“ АД- гр. П., с ЕИК 112029879, със седалище и адрес на управление на дейността в гр.П., ул.П.Р." № 39, със законен представител А.Ж.И., да заплати на **Х. С. С., ЕГН ***** от гр. П., ул."А.К." № 33, сумата от 12 000.00 лева/ дванадесет хиляди лева /,********

представляваща обезщетение за претърпените неимуществени вреди в резултат на трудова злополука от 20.03.2017г., при която е настъпила смъртта на М. С. С., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 20.03.2017г до окончателното плащане, като е отхвърлен предявения иск в останалата му част - над присъдения размер от 12 000 лева до претендирания размер от 30 000.00 лв.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен касационен съд с касационна жалба в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____